

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

14. Dies Decemb. Omnia bona terrena contempsit Christus; homò factus,
ut contemnenda monstraret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Patrem meriti, pro nobis pretii: ut tamen Pater propter illam unam largiretur omnes favores, gratias, dona, beneficia, virtutes, ac sanctitatem, quæ largitus est Matri sui Filii; necdum fecisset Filio suo satis, plura mereretur illa lachrymula, majora posset exigere Filius præmia: plura & homo posset petere munera. Quid ergo negabit Pater, si nos quidpiam vel petamus per illum, vel ille pro nobis? si Deus supra expectationem, contra opinionem, citra merita, supra modum, ad usque excessum est munificus; etiam cum homines judicant non debere conferri gratiam, & beneficium: sed potius inferri poenam, & supplicium: annè parens & avarus erit, cum homines judicabunt debere, non tantum gratiam dari, sed velut debitum reddi? Si igitur habeas amicum tibi Filium: experieris tibi amicissimum & Patrem. Ad tuas preces accurret Filius, succurret Pater: uterque tibi erit amicus: non tantum ut donet liberalis, sed ut juvet fidelis: quod est argumentum sinceri amici, ut benè Poëta.

Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico.

14. DIES DECEMB.

Omnia bona terrena contempsit Christus; homo factus, ut contemnenda monstraret. *S. August. de Cath. rud. cap. 22.*

Christus est nobis exemplar.

Non est scientia contemnenda, scire, quæ sint contemptibilia: sicuti & virtus est maximi æstimando, æstimare æstimabilia. Idèd Pater æternus nobis contulit beneficium inæstimabile dum ad nos misit suum Filium, ut esset unus nobis Magister; qui nos doceret non modò præceptis, sed

sed exemplis, quæ sunt contemnenda, quæ æstimanda. In primis, nihil in terra æstimavit, quod est terrenum; sprexit in corpore, quidquid est corporis; vilipendit in tempore, quidquid est temporis, nihil duxit inter mortales, quidquid est mortale: omnia bona terrena despexit, ut suaderet esse despicienda, & omnia mala terrena sustinuit, quæ præcipiebat sustinenda: ut neque in illis bonis quæreretur felicitas, neque in hisce malis infelicitas timeretur. Illa igitur fecit, quibus, ad sequendum Deum, invitaremur: illa pertulit, quibus, à sequendo Deo, deterrebamur. Imò passus est Christus, antequam ut pati posset, viveret. Sic enim D. Paulinus. (a) *Ab initio sæculorum Christus in omnibus suis patitur: Ipse est enim initium, & finis, qui in lege velatur, in Evangelio revelatur: mirabilis semper, & patiens, & triumphans in sanctis suis Dominus. In Abel occisus à fratre: in Noe irrisus à filio, in Abraham peregrinatus, in Isaac oblatus, in Jacob famulatus, in Joseph venditus, in Moyse expositus, & fugatus, in Prophetis lapidatus, & sectus, in Apostolis, terra, marique jactatus, multis, ac variis beatorum Martyrum cruciatibus frequenter occisus.*

II. Ante Christi Adventum, homines omnes in mundo, in mundum, & ea quæ sunt mundi, toto naturæ impetu inclinabant: Christus non habuit, ubi Caput suum reclinaret; mundum ingrediens, voluit nudus nasci, egrediens, nudus & mori. Homo ventosissimo fastu inflatus, exaltabat se super omnia culmina terræ: Christus depressit se usque ad pedes Judæ. Homo quilibet, inter homines ambiebat esse primus hominum. Christus, inter homines factus est oppro-

(a) *Epist. ad Ursulum I.*

probrium hominum. Homo intemperanter expectabat dignitatis excelssimæ decus : Christus aded fecit se despicabilem , ut non esset ei species , neque decor. Quidquid homo diligebat , Christus odit : quidquid magni pendebat, Christus flocci fecit : fugit, quæ ille sectabatur, abiecit , quæ ille admisit. Si nolis decipi mundi mendaciis , insistas , necesse est Christi vestigiis. Quidquid enim fecit, disciplina nobis est faciendi : ipsius vita, omnibus vivendi est forma, omnis ejus actio, agendi est norma. Appositè ad rem nostram D. Chrylologus : (a) Christus sicut ovis, & volens, & tacens tondetur, ut tegat illam, quam Adam primus intulit nuditatem : velut agnus occiditur , ut peccatum totius mundi immolatus absolvat , ponit pro ovibus animam suam, ut impleat & pietatem Pastoris, & curam. Tibi ergo Rex , tibi Sacerdos , tibi Pastor , tibi sacrificium, tibi ovis, tibi agnus , tibi totum , factus est , qui fecerat totum. Et qui sibi nunquam , tibi toties immutatur : propter te varius monstratur in formas , qui manet unica sua Majestatis in forma.

III. Nihil Christus, per omnem vitam magis intendebat, quàm gloriam Patris. Hæc si tibi exemplo Christi, vivendi regula, major Dei gloria. Aliud agere , est ultima insania. Major enim est insania, quàm si quæreres nivem ad te calefaciendum : aut pictor usurparet ad pingendum ferram fabri. Nihil est tam præter rem, tam extra propositum, tam abs-sonum, tibi que inconueniens, quàm cum studes, non dico tuo honori, sed & utilitati, nisi hoc ipsum cedat in gloriam Dei. Te perdis, si aliquid, quod non cedat in Dei honorem, quærís. Non attendas , dum

Rrr 5

ali-

(a) Serm. 23.

aliquid intendis ad voluptatem, an sit jucundum ad difficultatem, an sit molestum, ad utilitatem, an sit probrosum, ad commoditatem, an sit acceptum, non attendas, displiceat, an placeat, pungat, an ungat: effe-
rat, an deprimat: sed unum tibi hoc semper propone, & à te inquire, an, quod agis, vel omittis, sit Deo ho-
noricum, & gloriosum. Infirmus, valetudinis recu-
perandæ studiosus, non rejicit potionem, quia amara
est, non sumit frigidam, quia delectat, sed so-
lùm at-
tendit, an valetudini conducatur. Peregrinus dum in-
terrogat, ne aberret, semitam, sive dirigatur ad dexte-
ram, sive ad sinistram, sive ad Orientem, sive ad Occi-
dentem, sive ad ascensum montis, sive ad descensum
vallis, perindè est illi, dummodò illa via ducat ad viæ
metam: sic te geras in hac vita, ut peregrinus in via.
Oportet rebus sublunaribus uti, non frui: & sic uti,
prout conferunt Divinæ Gloriæ. Hic enim omnia,
sunt media ad finem: non habent usum propter se.
Nihil sumas, quod ad suum finem non dirigas, licet
pretiosum sit, quia inutile erit, nihil relinquant, quod ad
illum faciat, licet acerbum sit, quia perniciosum erit.
In omnibus semper aspice Numen, & ex ejus aspe-
ctu accipies lumen in mente, vulnus in corde. Quia
Numinis aspectus penetrat cum vulnere pectus.

15. DIES DECEMB.

Non dedignetur, quod fecit Christus, facere Christianus. S. Augustinus tract. 58. in Joan.